

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 2. februvarja.

—j—. Nisem Vam poslal poročila o zadnjih dveh sejah državnega zbora. Na dnevnem redu bilo je vedno in izključno nadaljevanje sladorne debate. Generalno razpravo je zbornica srečno dognala, prestopila je v specijalno, in sedaj sta §§ 1. in 2. „v delu“. Še smo čuli marsikatero duhovito besedo tekom debate, tudi nekoliko strokovnjaških argumentov, toda v obče ponavljajo se nazori in razlogi, in zanimanje poslušalcev je vsled tega precej izgnilo. Mej raznimi govori dopadal se je Vašemu dopisniku v tej debati najbolj Mengerjev, tudi Plenerjeva obramba ni bila napačna, zlasti če se pomisli, da je v tem vprašanju boriti se moral malo da ne s celozbornico. Češki poslanec Hevera, kateri je s poljedelskega stališča zagovarjal predlogo s pravim naudušenjem, segal je vendar le predaleč, tudi o najboljši stvari velja stara prislovica: „Omne nimium noxium“. V isto napako zagazil je Nemeč Siegl, kateri se sam bavi s sladorno obrtjo. Dokazovati je hotel, da bode vsled zvišanega potrošniškega davka in zvišane premije sladole — cenejši postal! Za to besedo zgrabi ga Kronawetter, ter ga rešetari v veliko radost hvaležnega občinstva, kajti Kronawetter, v vsakem oziru — potratnost izvzemši — typus Dunajskega filistra, govornik poln šal in dovtipov, sploh zabava poslušalcev, torej jih je precej vztrajalo okolu njega navzlic temu, da je zlasti konec njegovega govora čudno bil zmeden. Omenjati nam je še redke prikazni velikega sladornega fabrikanta, kateri se je jako energično branil eksportne bonifikacije ter živo priporočal Plenerjevo padajočo lestvico. To je bil starozakonski Auspitz s svojim naglašano semitskim obrazom in podolgasto židovsko brado. Mož je ogromno bogat, imovino njegovo štejejo na mnogo milijonov. Glavnico naloženo v svojih tovarnah amortizoval je vsaj že 3—4 krat, pod palcem ima tudi dovolj, da lahko preboli še tako hudo sladorno krizo, in dotična zguba se bode kmalu poravnala, kakor hitro se nebo razvedri po nevihti. Kar je manjših tovarnarjev, uničeni bodo; na planem ostanejo nekateri mogotci, kojim se ne bode

več bati nobene nadležne konkurence. Ti se bodo mej seboj kartelirali, in potem meni nič tebi nič siromašnemu konsumentu diktirali sladorne cene. Tajna ta namera uplivala je vidno na našega Auspitzja, in radi tega se je še grje rezal nego sicer, z židovsko zgovornostjo priporočajoč zbornici Plenerjev predlog v vsprejem.

Toda, čemu še govoriti v „Slov. Narodu“ o sladornem davku? Pozitivno se vsprejme vladna predloga in sicer s kolosalno večino: k večjemu trideset glasov bode za predlog manjšine. Sladorna obrt dobi zagotovljeno premijo, vlada osigurila si je večje dohodke iz tega davčnega objekta, — po novem davku bode denarni efekt za državo mesto letošnjih 12.8 milijonov po vladnih računih 15.5 milijonov, po mnenji drugih izvedencev še za 1—2 milijona višje. S tem naj se tolaži konsument, če mu cena tega blaga nekoliko poskoči vsled navedenega novega davka!

Mnogo več, nego debata zanimal je v zadnji seji večino poslancev precej obširen zvezek, katerega so bili našli pričetkom seje na svojih mizah. Vladna predloga o novem davku na žganje. Naravnost rečemo, da se temu državnemu zboru še ni izročila nobena predloga, katero bi glede važnosti, glede globokosegajočih gospodarstvenih in očitivnih denarnih posledic primerjati bilo prezanimivemu Dunajevskega načrtu o spiritnem davku. Vodilne misli so deloma izvirne, vsa kombinacija je navdahnena neke smelosti in pogumne brezobzirnosti. Kdor prečita vseh 101 paragrafov tega načrta — ali bolje, preštudira, kajti čitati se stvar ne dá z lepa — ne bode mogel zanikati, da se je bavil z znamenitim poskusom novodobne finančne vede, tudi v tem slučaju ne, če se sprijazniti ne more ne s fundamenti niti s posameznimi določbami njegovimi. O bistvu projektovanega davka za sedaj le toliko, da se uvede pri žganju dvojni način obdajanja. Pri malih žganjarnah nakladal se bode davek kakor dosihmal na produkcijo, vendar v zvišani meri, namreč za vsako hektolitersko stopinjo alkoholove vsebine po 35 kr. mesto sedanjih 11 kr. Toda male žganjarne tu ne pridejo prav v poštev, kajti navzlic njih ogromnemu številu (99.000) vendar njih letna produkcija ne znaša nad 95.000 hl.

Za vse druge žganjarne (z letno produkcijo okolu 2½ milijonov hl.) pa se uvede davek na porabo (konsumni davek) in sicer v dveh odstavkih. Namreč da se zapreči preobilno izdelovanje, omejil se je kontingent z nižjim davkom na 1.878.000 hl. za celo avstro-ogersko monarhijo, oziroma na 997.458 hl. za našo državno polovico. Od te količine plačati bode konsumnega davka po 35 kr. za hektolitersko stopinjo, tedaj po 35 kr. od hektolitru. Kar se ga pa bode več izdelalo, pade pod višji davek 45 gld. od hektolitru. Poljedelskim žganjarjem dopuščajo se nekatere olajšave, za izvažanje dovoljeno je odkrita premija 5 gld. na hl, toda le v maksimalnem znesku 1 milijona.

Že iz teh pojedinih podatkov utegne razvideti opresni čitatelj, da Dunajevskega načrt nove življenske pogoje stavlja žganjarski obrti. Posebno važnost pa ima ta zakon za naše pokrajine, zlasti za vojvodino Kranjsko. On podražuje žganje v jako izdatni meri; na Kranjskem pa se mu že pridružuje deželna naklada in efekt obeh je, da bode za hl. 90odstotnega spirita, kojega danes Dunajska „Warenbörse“ notira s 26 gld. 62½ kr. državnega in deželne davka plačati v najugodnejšem slučaju 47 gld. 70 kr., redno pa (po višjem državnem davčnem nastanku) 56 gld. 70 kr. Trgovec, kar je povsem naravno, odvalival bode svoj davek na kupca in — o tem ni dvojiti — vsled davka toliko zvišana cena mora uplivati na konsum, zmanjšati mora sedanjo porabo.

Žganjarska predloga razgovarja se jako živahno v parlamentarnih krojih. V pretres izroči se brzkone p sebnemu odseku. Kaj več o njej povedal bodem kasneje, morda v posebnem članku.

Naš hipotekarni kredit. — Kako ga zboljšati.

(Dopis.)

Dospod dopisnik z Notranjskega v 8. števil. let. „Slov. Narod.“ našteva nekatere nadloge našega kmetijskega prebivalstva. Mej poglobitnimi uzroki propadanja tako važnega kmetijskega stanu navaja nedostatek hipotekarnega kredita, katerega po njegovih besedah „ne poznamo na Kranjskem“.

LISTEK.

S ceste.

Letošnjega predpusta kratko dobo grení nam že skoro sedem tednov trajajoč mraz, še hujše pa osepnice, ki mej nami razsajajo s čudovito trdovratnostjo, ne zmené se za vse modre svete, kateere z radodarno roko podajata gosp. dr. Eisele in tovariš njegov, našega uradnega lista premodri Beisele. Povsod, po vseh javnih prostorih suče se govor ob tej izredno neprijetni bolezni, povsod udarja ti v nos karbolne kisline in klorovega vapna preostrva vonjava, na ulicah srečavajo te ljudje z vidnimi znamenji jedva prestale bolezni na razoranem lici, vmes pa se oglašá iz visoke line drobni „navček“, naznanjajoč, da je ostudna bolezen pobrala zopet novo žrtev.

Pravega veselja zares nikjer ni, niti na „kmetiskem plesu“ (Bauernball-u) ne. S koliko naudušenostjo in z gorečnostjo, boljše stvari vredno, uprizoril se je bil lani „Bauernball“! In vendar, dasi je bil čisti donesek namenjen pogorelega gledališča bednim članom, si vendar navzlic dvakratnemu opominu neso upali objaviti dotičnega računa,

ker so bili računi nerazmerno previsoki, čisti donesek pa razmerno jako nizek. Letošnji uspeh pa je še veliko slabši. Slavni uradni list sicer z veliko slastjo in jako obširno popisuje „kmetiski ples“, a komentar k njegovemu popisu je tak, da se je letos prodalo par sto ustopnic manj, kakor lani, in da vse podjetje bolega na kroničnem nedostatku.

Res da se je skušalo nedostatek pokriti z raznimi kontribucijami in da so se v ta namen celo prodajale ustopnice v bodočo „Aussichtswarte“ na „starih šancah“ nad Šiško, a te ustopnice bodo, kakor uradni list sam priznava, imele še le kdaj v prihodnosti nekako historično vrednost, praktično vrednost pa imajo že danes jedino za g. Doberleta, ki uživa iznad teh in drugih ustopnic najlepši razgled na „Bauernball“ in vse njegove obiskovalce. Zatorej so nekateri gospodje baje ukrenili, da se iz dohodkov „kmetiskega plesu“ dozidana „Aussichtswarte“ krsti „Doberletov razgled“, kar pa nekda ni obveljalo.

Vse drugačo srečo, nego „Bauernball“, imel je cirkus Schlegel. Ljudje pohajali so vanj, kakor da še nikdar neso videli ovenele lepote, skakajoče skozi običajne obroče na zastarele gure hrbetia kakor da še nikdar neso čuli več nego trivijalnih

šal, ki jih zbijajo razni clown-i. Novodobni „tingl-tangl“ prija občinstvu in posestnik cirkusa, prišedši v Ljubljano suh kakor poper, odšel je od tukaj z jako trebušnato listnico. Jaz bi mu je ne zavidal, ko bi bil postopal malo solidneje. A koncem predstav priredil je nekako loterijo in z obljubo, da bode prvi dobitek konj, razprodal več nego tisoč srečk. Ko je bilo srečkanje končano, kričalo je vse povpred: Konja, konja! A kako neprijetno je bilo občinstvo presenečeno, ko „der dumme August“ kot prvi dobitek privleče lesenega konjička! Nesramna ta šala, ali bolje rečeno sleparija, vzbudila je splošno nevoljo in zabeležil sem jo le zaradi tega, da kje drugej ne pojdejo zopet ljudje na take limance.

Po teh prozaičnih dogodkih bila mi jako blagodejna povest, vršeča se zadnje dni v Ljubljani, kajti v dokaz mi je bila, da še ni zamrla vsa poezija, da se ljubezni stara pesen še ni izpela. Čul sem pripovedovati tako: „Na Osojah“, na znanem posestvu na gradu Ljubljanskem, pokosila je kruta smrt nežno cvetko, 16letno deklico. Potrtim roditeljem javi se drugo jutro mlad in eleganten gospod ter, razodevši svojega srca skrivnost, da je pokojno njih hčer na tihem ljubil, ne da bi ona za njegovo

Kako resnične besede! In vendar se doslej ni storilo še ničesar, da bi se bile zboljšale te žalostne razmere. Uredbe hipotekarnega kredita se ne spomni nobeden narodnih zastopnikov v deželni našem zboru. Po drugih deželah, kjer je kmetovalcu na svoja posestva brez težave mogoče dobivati denarja iz javnih zavodov, skušajo deželni zbori vendar še olajšati hipotekarni kredit; pri nas, kjer jedini javni zavod — kranjska hranilnica — posoja na kmetiška posestva le nerad in le izjemoma, pa se pušča vse pri starem. Se ve da se potem ni čuditi, ako se dogajajo dan na dan taki slučaji, kakeršnih nekoliko navaja gospod dopisnik v Notranjskega in ako narod vsled tega propada vedno bolje ne samo gmotno, temveč tudi moralno, videč, da ni od nikoder žarka upanja k boljemu.

In vendar, kako lahko bise pomagalo. Treba je le zavoda, za kateri bi deželi ne bilo žrtvovati ničesar, kateri bi pa kljub temu še celo njej v denarnem oziru donal veliko koristi. Ustanovitev takega zavoda — deželne hipotekarne banke — priporočala se je že pred petimi leti; omejen dopis z Notranjskega pa nam je povod, da govorimo zopet o njem.

Ne moremo reči, da bi se od tedaj, ko se je v prvi priporočala ta zadeva, ne bilo ničesar storilo glede nje. Pač, prišla je deželna hipotekarna banka v razgovor v znanej enketi leta 1884. Tam pa je bila pokopana potem, ko je eden član enquete priporočal, naj bi se onim, ki imajo že uknjiženi kak dolg na svojem posestvu, zabranilo izposoditi si na novo kaj; drugi član pa naglašal, da bi deželna hipotekarna banka bila le koristna takrat, ko bi mogla posojati po 3%. Hipotekarne banke z določbo, kakor je prvooomenjena, pač ni potreba, ker bi njena korist bila več ko problematična; taka, ki bi posojala po 3%, pa je nemogoča. Prav lahko pa je ustanoviti deželno hipotekarno banko, katera bi dajala posojila po 4½% in 5%. Da bi posojila tripercentna boljše ugajala, ko petpercentna, ni dvojbe; a ker ni mogoča tripercentna hipotekarna banka, zametavati petpercentno — katera bi vsekakor tudi koristila — bilo bi ravno toliko, ko da bi kdo ne hotel utapljajočemu podati pomočne roke samo za to, ker bi se bal, da mu na bregu izpodrsne in bi topečega se siromaka tolažil, da ga bode rešil takoj, ko pride pomagat še kedo. In tak utapljajoči se siromak je naš kmet, katerega bodo vedno raztoče potrebščine in vedno večja bremena pritirala do obupnosti, ako ne bode kmalu pomoči.

Dejali smo, da bi deželna hipotekarna banka bila dvojne koristi: za deželo samo kot upravno telo in za nje prebivalce. Prva in ne mala korist bi bila že v tem, ker bi se pritegnil tuji kapital v deželo, kajti hipotekarna banka bi za svoja posojila izdala zastavne liste. Naj se mi ne ugovarja, da je preveč tujega kapitala v deželi kalamiteta. Res bi to bilo le takrat, ko bi se po jedne strani nikomur ne koristilo z njim, po drugej strani pa slabo gospodarilo. Velik kapital pa je vedno v korist, ako se zna dobro gospodariti z njim, ker potem daje tudi veliko dohodkov. Pomisliti je treba, da bi se s tem iz tujine pritegnjenim kapitalom dale polagoma ustanoviti velike rezervne zaklade, katere bi postale de-

želna lastnina. In dežela bi pri tem ne prevzela nikakeršnega rizika, kajti hipoteke bile bi popolna varnost za ves kapital.

Neizmerna pa bi bila korist za kmetiški stan. Pred vsem bi deželna hipotekarna banka prevzela one dolgove, ki so uknjiženi z obrestmi preko 5%. Že s tem imela bi posla precej. Veliko imenitnejše pa bi bilo še prevzemanje vseh ostalih zemljeknjižnih bremen. Pri nas namreč nikdo ne pozna še posojil z amortizacijo. Naš kmet, če si izposodi — recimo — 500 gld., plačuje od njih v najugodnejšem slučaju — ako jih dobi po 5%, kar je pa redko, ker navadno ni dobiti posojil izpod 6% — do smrti po 25 gld. obresti na leto; potem pa še ves dolg zapusti svojemu nasledniku, kajti prav redki so slučaji, da bi si poleg vsakdanjih skrbi za svojo rodbino mogel prihraniti toliko, da bi odplačal dolg. S 6% amortizoval bi se tak dolg v trintridesetih letih. Le 5 gld. na leto bi bilo torej treba plačevati več in posestvo bilo bi prosto dolga po teh letih, ki se po računih o človeške umrljivosti zmatrajo za produktivna leta jednega pokolenja. Imeniten oddelek poslovarja deželne hipotekarne banke bilo bi torej spreminjanje dosedanjih zemljeknjižnih bremen v amortizacijska posojila.

Še veliko važnejša pa se nam zdi uvedba melioracijskega kredita. Koliko je pri nas še zboljšati v gospodarskem oziru! Kmetijska družba trudi se pač mnogo s tem, a uspehi vendar neso taki, kakeršnih bi bilo želeli. Naravni uzrok temu je nedostatek denarja. Ko bi pa za njo stal denaren zavod, kateri bi za melioracijska dela pripravljen imel kredit, tedaj bi prizadevanja kmetijske družbe imela vse drugačne uspehe. Kolikokrat govori potni kmetijski učitelj o kakej imenitnej zadevi, katera bi — dosledno izvedena — bila nov vir dohodkov za celo okolico. Zaradi nedostatka denarnih sredstev pa ostane vendar vse pri starem. Vzemimo samo saditev ameriških trsov po onih krajih, kjer je trsna uš uničila vinograde. Vse priporočanje ne izdaje ničesar, ker se večini vinogradnih posestnikov nedostaje potrebnih denarnih sredstev za nakup ameriških trsov in novo nasaditev vinogradov. In tako vidimo, da tam, kjer je prej rastla plemenita vinska trta, sadé sedaj naši vinogradarji turščico ali sejejo drugo žito, katero jim o najboljši letini ne more dati niti polovice taih dohodkov, ko vinska trta. Ko bi imeli deželno hipotekarno banko, mogla bi ta celej občini dati melioracijski (zbojševalni) kredit, kateri bi se v razmerji posestev porazdelil na posamezne vinogradnike. S takim kreditom mogla bi si cela občina prenoviti vinograde z ameriškim trsom in rešena bi bila velike gmotne škode; ves kredit pa bi bil v par letih amortizovan brez vsake težave. Omogočilo bi to večjo rentabiliteto (nosnost) vinogradov. — To je le jedna primera, kako bi se mogel plodonosno rabiti melioratski kredit. Našteli bi jih lahko še več; a za okvir tega članka bilo bi to preobširno.

Razkosavanje malih zemljišč je sicer kvarno za kmetijstvo. Nasprotno pa je razkosavanje veleposestev prava dobrotta za vsako deželo. Kjer je bilo prej veliko posestvo, katero je živelo večinoma naše narodnosti sovražnega graščaka, moglo bi se

ustanoviti mnogokrat stotine kmetiških posestev, katera bi dobro redila gospodarja in njihove rodbine. Taka preuredba koristila bi prav veliko v narodnem oziru; povzdignila bi pa tudi davkovsko moč države in dežele. Pač mnogokrat prodajajo se velika posestva; a skoro vedno prihajajo v roke tujim kapitalistom. Deželna hipotekarna banka mogla bi pokupiti polagoma mnogo tek veleposestev, razdeliti jih primerno v več manjših posestev po 20 do 50 oral obsega in razprodati jih kmetom, ki bi le polovico vrednosti morali plačati takoj. Druga polovica ostala bi na posestvih uknjižena in amortizovala bi se jednako, kakor smo omenili v začetku današnjega članka.

Predaleč bi segalo, ko bi hoteli navajati še več razlogov, ki govore za ustanovitev deželne hipotekarne banke. Mislimo, da zadostujejo že tu navedeni, da spozna vsak razsodni čitatelj, kako velika bi bila korist od takega zavoda za deželo in njene prebivalce.

Nadejamo so, da se bode našel poslanec, ki bode v deželni zboru stavil nasvet za ustanovitev tega, zares potrebnega zavoda. — 5.

Govor poslanca Jermana

v štajerskem deželni zboru dne 17. januarja 1888 v debati o slovenskih uknjižbah.

Kot poročevalec manjšine moram pred vsem omeniti, da ni gotovo, da bi se bil ministerski ukaz, ki je natisnjen v prilogi št. 106., razposlal kot okrožnica vsem sodiščem Celjskega sodnjega okrožja in da dalje njega vsebina ni avtentično zajamčena.

Pod tem pogojem je manjšina posebnega odseka pretresovala ta ministerski ukaz, če je zakonit, pretresovala je pa tudi pravni ugovor deželne odbora. Smoter tega pravnega ugovora je le, da se zabranijo slovenske uknjižbe pri spodnještajerskih sodiščih, vse drugo, kar se nahaja v tem pravnem ugovoru, kakor zagovarjanje kompetence deželne zbornice, je le argumentacija, sredstvo, da se doseže namen. Manjšini se dozdeva, da je ukaz popolnem utemeljen in upravičen. Vsaj je le posledica člana XIX. državnih osnovnih zakonov, kateri jamči enakopravnost vsem jezikom avstrijskih narodov v uradu, vlada je vsled stavka, ki je navaden pri vsakem zakonu, s katerim se jej nalaga, da naj zakon izvrši, zavezana po svoji ministerski odgovornosti zakone izvajati. Kako da to stori, z naredbami ali pa postavodavnem potu, je njena stvar. Vlada je po članu XI. državnega osnovnega zakona o izvršilnej in vladnej oblasti v svojem delokrogu upravičena na podlagi zakonov izdajati naredbi in dajati ukaze ter je upravičena in zavezana prisiliti, da se poslušajo take naredbi in ukazi.

Ta ukaz pravosodnjega ministerstva pa tudi ne ukazuje nič novega, temveč le ponavlja, kar je že v občem zemljeknjižnem zakonu in pridanej mu instrukciji. Ker ima občni zemljeknjižni zakon odstavek, s katerim je vladi, kakor je že navada, naročeno, da ga izvrši, torej vlada ni prestopila svojega delokroga, če je ponovila, kar je že v zakonu.

— Dalje v prilogi. —

ljubezen kaj vedela, milo poprosi bi li smel posloviti se od nje. Ko se je njegovej prošnji ugodilo, odhiti, a se skoro vrne z vencem orehovim, katerega ihteč se položi svoji mrtvi devi na deviško glavo. Po tem pa je ves obupan ostavil hišo in tako glasno jokal nizdolu, da so ga vsi prebivalci okolu sv. Florijana čuli.

Iz pijetete, ki mi jo vzbuja taka tajna ljubezen jaz tej povesti nesem ugovarjal, moj skeptični prijatelj pa je dejal, da mu dvoje ni prav razumljivo. Prvič: Čemu ravno venec od perja orehovega? Drugič pa, ako že mora biti venec orehov, kje pač stoji tisti oreh, ki ima ob tem času še tako košato perje, da se more splesti tak venec? Priznavati moram da na ti dve vprašanji nesem imel odgovora, kakor tudi gospodična ne, ki nama je napomnena dogodek pripovedovala.

H koncu še malo drobnost za ministra Gauča in za naše poslance. Ko se je pretekli mesec zaradi epidemije zaključila tukajšnja gimnazija, izjavil se je pri neki konferenci profesor Hintner, rodóm Nemeč, da šestega razreda dijaki, ki so bili na slovenskih paralelkah, veliko boljše nemški znajo, nego njih nemški vrstniki, ki so se šolali vedno le na nemških paralelkah. To je gotovo jako častno spričevalo za slovenske vzporednice! —

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik XVI.

(Dalje.)

— Kako ste spali, tetka, vprašala je Odincova glasno.

— Spet je ta pes tu, zamrmrala je v odgovor starka in opazivši, da je Fifi napravil dva neodločna koraka proti njej, vskliknila: proč, proč! Katja poklicala je Fifija ter mu odprla dveri.

Fifi pohitel je radosten vun, misleč, da ga pelje na sprehod, a ostavši sam za vratmi, začel je brskati in cviliti. Kneginja se je nahmurila, Katja hotela je oditi.

— Mislím, da je čaj gotov, dejala je Odincova. — Gospoda, pojdimó; tetka, blagovoli iti čaj pit.

Tetka je molče ustala s stola ter odšla prva iz sobe. Vsi so šli za njo v jedilnico. Kozaček v livreji potegnil je s šumom od mize z blazinami obiti tudi le njej namenjen stol. Kneginja je sedla. Katja podala jej je nalivajoč čaj prvi čašico z naslikanim grbom.

Starka dejala si je medu v čašico (čaj s sladkorjem piti zdelo se jej je pregrešno in drago, dasi

je ni stalo ni kopejke) ter vprašala s hripavim glasom:

— Kaj pa piše knez Ivan?

Nihče jej ni odgovoril. Bazarov in Arkadij izpoznala sta kmalu, da se niso brigali zanjo, dasi so spoštljivo z njo ravnali. „Le radi važnosti jo imajo, ker je kneževski plod,“ mislil si je Bazarov. . . Po čaji predložila je Ana Sergějevna, da se gredo sprehajati, a dež je jel rositi, in vsa družba razven kneginje vrnila se je v sobo za goste. Prišel je tudi sosed, ljubitelj kvartanja, po imenu Porfirij Platonič debelubast, sivkast človek s kratkima, kakor zvitima nožicama, jako dvorljiv in smešen. Ana Sergějevna, ki je večinoma govorila z Bazarovom, vprašala ga je, če se gre z njimi kósat v staromodni perforanci. Bazarov bil je pri volji, rekoč, da se mora čim preje pripraviti na dolžnosti okrajnega zdravnika.

— Varujte se, opomnila je Ana Sergějevna, midva s Porfirijem Platoničem vas bodeva prekosila! Ti pa, Katja, dostavila je, — zaigraj kaj Arkadiju Nikolajeviču, on ljubi godbo, mi budemo ob jednem poslušali.

Katja stopila je nerada h klavirju, in Arkadij, dasi je res ljubil godbo, šel je nerad za njo: zdelo se mu je, da ga Odincova goni od sebe proč, — v

Manjšina odsekov se pretresujoč argumenta- cijo v pravnem ugovoru ni mogla odločiti za mne- nje, da bi bil že utemeljen s tem, da se reklamuje kompetenca deželnega zbora. Kompetenca izvaja se iz naslova notranje uredbe zemljiških knjig. Po- stavodajstvo o notranji uredbi zemljiških knjig res pripada deželnemu zboru. Ta argument je na prvi pogled res primeren in umesten, toda, ako se na- tančneje pretrese, se pa vidi, da ni utemeljen. Kaj more biti predmet notranje uredbe zemljiških knjig, ko so se bile napravile nove, je povedano v držav- nem zakonu dne 25. julija 1871 drž. zak. št. 96., nadalje je v „pojasnujočih opombah cesarske vlade pri predložitvi predloge zakona v štajerskem dežel- nem zboru v letu 1873“ in v izvrševalnem propisu k štajerskemu zemljknjižnemu zakonu natančno omenjeno. Jezikovno vprašanje se v njem nič ne omenja. Predmet notranje uredbe zemljiških knjig ne more biti vse ono, kar je bilo predmet občnemu zemljknjižnemu zakonu in pridanej mu instrukciji. Kar se je rešilo z državnim zakonom, se ne more drugače rešiti z deželnim zakonom, zemljknjižni zakon iz 1871 in izvrševalna instrukcija iz 1872 sta starejši, sta že bila štajerskemu deželnemu zboru na razpolaganje, da ja pregleda, torej je moral ve- deti, kaj je v njih uravnano. §. 89 občnega zemlje- knjižnega zakona ima res neko določilo o rabi je- zika, ki se glasi: „Če pisma neso pisana v jeziku, v katerem se morejo ulagati uloge pri zemljknjiž- nem sodišči, se mora pridejati popolnem verodosto- jen prevod“. Iz tega sledi, da se pisma v jeziku, ki je pri sodišči dopuščen, morajo vsprejemati in sbrani v zbirki pisem. Zemljiška knjiga sestoji iz glavne knjige in zbirke pisem ali pisemske knjige. Če se večjezična pisma spravljajo v zbirki pi- sem, zemljiška knjiga ni več jednojezična, ampak večjezična in luknja v sistemu je že narejena na podlagi §. 89. zemljknjižnega zakona. §. 9 instruk- cije dne 12. januarja 1872 pa strogo ukazuje, da mora vodja zemljiških knjig iz odloka ipsissimis ver- bis izvršiti uknjižbo. Nema nič izbirati, nič ne sme prevajati, ne sme rabiti nobenega drugega iz- raza, nego je v originalnem odloku. Ta originalni odlok je one vsebine, kakor vsi odloki, ki je dobe stranke na prošnjo za zemljiško uknjižbo. V kate- rem jeziku se morejo ulagati uloge pri z mljižno- knjižnem sodišči, ni povedano v zemljknjižnem za- konu, kajti to je predmet drugih zakonov.

To je izraženo v členu IV. razglasilnega pa- tenta k obč. zemljknji. zakonu. Tam je povedano, da s sedanjim zemljknjižnim zakonom zgube veljavo vsi starejši zakoni in naredbe, če se tičejo predmetov, ki so v tem zakonu urejeni. Jezik, v katerem se smejo ulagati uloge pri sodišči, pa s tem zakonom ni urejen, torej ostanejo zakoni in naredbe, ki so prej veljali, še vedno v veljavi. Taka zakona sta pa §. 13. občnega sodnijskega reda in XIX. državnih osnovnih zakonov. V katerem jeziku sodec izdela odlok, ki je hkratu nalog zemljknji- žnemu uradu, je ravno tako, kakor meritorična re- šitev stvar odločbe. Pri tem so pa sodcu le mero- dajni oni zakoni, kateri to urejajo, ne pa štajerski de- želni zakon iz l. 1874, ki o jeziku ničesar ne omenja.

njegovem srci pa je že klilo, kakor pri vsakem mladem človeku njegovih let, nekako otožno in vzue mirjajoče čuvstvo, podobno predčutkom ljubezni. Katja vzdignila je pokrov klavirja in ne gledaje Ar- kadija vprašala poluglasno,

— Kaj naj vam zaigram?

— Kar hočete, odgovoril je ravnodušno Ar- kadij.

— Kako godbo ljubite bolje? vprašala je Katja neizpremenivši svojega položaja.

— Klasično, odgovoril je z istim glasom Ar- kadij.

— Ali ljubite Mozarta?

— Mozarta ljubim.

Katja izbrala je C-molovo sonato fantazijo Mo- zartovo. Igrala jo je jako dobro, dasi nekoliko strogo in suho. Ne odvrnivši očes od sekirice in krepko stisnivši ustni sedela je nepremično in ravno in le koncem sonate razžarilo se jej je lice, in majhna katica razvivših se las padla jej je na temne obrvi.

Arkadija je posebno dirnil zadnji del sonate, oni del, ko sredi čarobne veselosti brezskrbnega na- peva najedenkrat ustajajo izrazi tako otožne bolesti . . . A misli, koje mu je izbudil Mozart, niso bile pri Katji. Gledajoč jo, mislil je samo: „Res ne igra grdo ta devotka in tudi ona ni grda.“

(Dalje prih.)

Intencije deželnega zbora sodcu ne morejo biti merodajne, ker neso izražene v zakonu. Ko bi bil hotel štajerski deželni zbor 1874. leta, ko je delal zakon o novih zemljiških knjigah prisvajati si pravico določevanje jezika, moral bi bil o tem kaj pozitivnega ukreniti, moral bi bil vsprejeti v zakon pozitivne naredbe, ki bi pa bile mogle biti le te, ki so izrečene v ukazu pravosodnega ministerstva, ki se sedaj napada, kajti deželni zbor ne more prezirati državnih in državnih osnovnih zakonov. Zakonodavstvo dežele more se gibati v okviru držav- nih in državnih osnovnih zakonov. Ko bi bil de- želni odbor preverjeno kompetenci deželnega zbora za odločitev jezikovnega vprašanja, mogel bi bil že sedaj sedanjemu deželnemu zboru predložiti no- velo, da se popravi zakon iz 1874. l. in tudi ta novela bi ne bila prezirati mogla načela enakopravnosti. Iz tega, da imajo blanketi za nove zemljiške knjige nemške napise rubrik, se ne more sklepati ničesar, ker so se objavili dotični zakon in blanketi tudi v slo- venščini. Saj se tudi drugi deželni zakoni izdajajo v slovenščini; iz tega, da so v originalu le v nem- ščini sestavljeni, se ne more sklepati, da bi n. pr. občinski predstojniki ne mogli rabiti slovenskih for- mularjev za kazenske zadeve, ki se nahajajo v deželnih zakonih. Deželni odbor je le kratko opom- nil, obširneje je pa poseben odsek poudarjal dose- danjo posest, pravno kontinuiteto, zgo.lovinsko sta- lišče. Ako ni res, da pred sedanjo dobo ni bilo ni- kacih zakonov, ki se tičejo jezika zemljiških knjig.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. februarja.

S konfesionalno šolo bode težko kaj, ker jej vlada ni naklonjena, zlasti Gauč je baje velik nasprotnik Liechtensteinovemu predlogu. Po njegovih mislih bi zanj bilo treba dvetretjinske ve- čine, ker se bode z njim nekoliko razširila deželna avtonomija. Nek list že misli, da je ta predlog že mrtev, da sedaj gre samo za to, da se mu napravi slovesen pogreb. Nemški konservativci pa tudi neso vsi prav zadovoljni s tem predlogom. Tako Zallingerju ne ugaja, da ta predlog še pušča državi nadzorstvo. Tudi nekateri škofje baje neso prav zadovoljni s tem predlogom. Samo škof v Linci ga nazivlje v svojem postnem pastirskem listu hvalevredno in ve- selo prizadevanje.

Vnanje države.

Ruski listi se pritožujejo, da židovski tr- govci iz Galicije utibotaplajo revolverje in municijo v južno Rusijo in tam nenavadno po ceni pro- dajajo.

Nekaj posebno važnega se je te dni pripetilo v Parizu, ki bode morda imelo dobre posledice za odnošaje mej **Rusijo** in **Francijo**. Kakor je znano Rusija ni mogla Floquetu odpustiti, da je proti carju Aleksandru II., ko je bil v Parizu, bil zaklical: „Vive la Pologne, Monsieur“. Ruska vele- poslanika Orlov in Mohrenheim imela sta stroge ukaze, da ne smeta občevati z njim. Dokler je bil Floquet samo seinski prefekt, bilo je to lahko. Te- žavnije je stvar postala, ko je že trikrat voljen predsednikom zbornice in se je že večkrat govorilo, da bode ministerski predsednik. Večkrat se je po- skušalo to stvar poravnati, pa brezuspešno. V Ru- siji tudi neso prav Floquetu zaupali, ker je radi- kalec. Sedaj se je pa stvar preobrnila. 1. t. m. je francoski trgovski minister predstavil Floqueta ru- skemu veleposlaniku. 13. t. m. bode Floquet dal banket diplomatom, baron Mohrenheim je že obljubil, da pride. V Peterburgu so se preverili, da bode Floquet igral še važno rolo v francoski vnanji po- litiki in so se odločili, da se spravijo z njim.

Komisija za reformo **italijanskega** senata imela je te dni sejo. Sklenila je na prvem shodu senatorjev dati odgovore na ona vprašanja, katera so senatorji formulovali na privatnem shodu v juliju. Reforma italijanskega senata je jako važno vprašanje, z njo se hoče dati novo življenje temu zboru. Zadnja leta senat le životari in nema skoro nobenega upliva na politiko.

V **Švici** mislijo premeniti nekoliko kazenske zakone, da bodo potem mogli strogo kaznovati tuje tajne policiste, katere s svojimi anarhističnimi agi- tacijami spravljajo Švico v slabo ime. Iz švicar- skih listov se da posneti, da je resnica, kar so v nemškem državnem zboru naveli nemški socialni demokratje o postopanju nemške tajne policije.

Nekateri listi so povišanje **španjskih** po- slanistev na Dunaji, v Berlinu in Rimu v velepo- slanštva tako tomačili, da hoče Španija pristopiti tripe beljanci. Španjski list „Epoca“ pa to odločno oporeka.

V **nemškem** državnem zboru uočela se je debata o predlogu, da bi se podaljšala legislativna doba na pet let. Ta predlog so stavili narodni liberalci in konservativci. Vlada ni hotela predla- gati sama podaljšanja legislativne dobe, ker se boji

da ne bi propala svojim predlogom. Prvi je predlog zagovarjal konservativec Behr. Njemu se zdi predlog umesten, da se ne bode narod tolikrat razburjal z volitvami in bi državnemu zboru ostajalo več časa za mirno delo. Dolge legislativne dobe utegnejo biti kedaj tudi liberalcem v korist, če bodo imeli večino. Windthorst je proti podaljšanju legisla- tivne dobe, ker v sedanjem kritičnem času ne kaže preminjati ustave. Pri zadnjih volitvah se je narod tako sleparil, da je želeli, da se njih izid popravi z novimi volitvami. Bamberger bi bil za podaljšanje postavodavne dobe, ko bi v Nemčiji imeli tako svo- bodo kakor v Angliji. V Nemčiji bi pa taka spre- memba ustave godila le vladi, ki bode imela pra- vico zbor razpustiti, če jej ne bode ugajal. Na- rodnim liberalcem je očital, da so postali pripraga konservativcem. Ko je minister Böttinger izjavil, da hoče vlada ostati nevtralna v tem vprašanju je Benigsen zagovarjal v dolgem govoru dolge legisla- tivne dobe in zavračal Bambergerjeve napade na na- rodne liberalce. Reichensperger in Maltzan Guelz sta pa predlog zagovarjala, pa ne pač posebno dobro.

Dopisi.

Z Gorenjskega 30. januarja. [Izv. dop.]

Mnogo obrtnikov se nahaja na Kranjskem, katere teži marsikaj pri srci ali izpregovoriti na mero- dajnem mestu si ne upajo ali pa, na deželi že celo, zmožnosti nemajo. Imel sem priliko že večkrat opazovati kako suhoparno in zanikerno se spolnuje po deželi obrtna postava. Stavil bi Vam kmalu, gospod urednik, drzno vprašanje: ali res na deželi nova obrtna postava toliko velja, kakor pisatelju suho pero, ker se nikdo za njo ne briga. Videl sem s svojimi očmi posebno na Gorenjskem mnogo napak dimnikarske obrti in opazil pri tem, kake nevarnosti pretijo vsakemu hišnemu gospodarju za- radi ognja.

V vaseh dimniki, koje bi morali v sled postave c. kr. deželne vlade vedno o pravem času čistiti le izučeni dimnikarji, ne čistijo sa nikdar razen v farovžih, šolah in pri nekaterih večjih posestnikih, temveč večina posestnikov opravlja to delo po svojih poslih in še to le površno. Umevno je samo ob sebi, kako more človek, koji se nikdar tacega dela vadil ni in kateri tudi k temu poslu poklican ni, opravljal tak posel, kakor treba, da je vse ognja varno.

V sled tega nastanejo mnogokrat požari, ljudje pa ugibajo, kdo da bi bil požar prouzročil. Znan mi je veči trg na Gorenjskem, ki prepušča dimni- karsko delo nekemu tega dela nezmožnemu starčku.

Kaj poreko k temu davkoplachevalci, kateri so poklicani za to delo? Ali je tako postopanje rečene županije pravo? Največ so temu uzrok župani sami, ker mnogo se jih nahaja po vaseh, ki to prepuščajo svojim poslom, kateri seveda to delo površno oprav- ljajo.

Iz Kamnika 30. januarja. [Izv. dopis.] (Pevsko društvo „Lira.“) Nedavno še ni bilo v Slovencih nobenega pevskega samostalnega dru- štva, dasi so petje vedno živo gojili; čitalnice zdru- ževalo so namreč v svoje kolo vse slovenske pevske moči in le one so skrbele, da se naša pesen širi. A s časom se je spoznalo, da bi se slovensko petje lahko negovalo z večjim uspehom, ko bi se osno- vala samostalna pevska društva, osobito po večjih krajih, tam kjer je obilo narodnih močij in bi ne slabilo delovanja čitalnic. V malo letih osnovala so se nekatera slovenska pevska društva, ki vrlo de- lujejo združno s čitalnicami in mej prvimi po rodu je menda „Lira“ v Kamniku.

Prezanimiva je zgodovina tega društva.

Slovensko občinstvo, ki sem ter tja sliši in čita o njegovem narodnem delovanju, meni gotovo, da so je osnovali uzorni, za našo pesen uneti rodo- ljubi, a ni bilo tako. Može, ki so skrbeli za njegov porod in stali ob njegovi zibelki, čudom se moramo čuditi, neso bili naše gore listi, temveč naši na- sprotniki.

Ko jim je zamerilo njihovo slavno društvo, želeli so, da bi ista osoda zadela tudi čitalnico in menili so diplomatski, da bi se to najlažje doseglo s tem, da se osnuje pevsko društvo, katero jej bi odtegnilo mnogo močij, poleg tega pa naj bi bilo društvo utrakvistično, to je, ne naše, ampak nji- hovo. Vse, kar tuje čuti v Kamniku, bilo je za to velediplomatsko idejo in prineslo je nepričakovano izdatno gmotno podporo, da se uresniči ali uživi. Slovenski pevci, ne sluteč, kake so namere skritih ustanovnikov društva, kajti razodeli so jih le po- klicanim, ustopili so radostno v kolo in društvo je bujno vzcvetelo.

A čuj! Očetje društva, zibaje se sladkih nadah, kmalu, prekmalu so videli, da Kamnik ni več kraj za take poskuse in da v njem ni gradiva, s katerim bi se mogel doseči takov namen.

Nekateri merodajni delavni udje, osobito pevovoj, spoznali so takoj skriti smer skritih ustanovnikov in z vsó odločnostjo so se temu ustavili, da bi bilo društvo drugače, kakor čisto in povsem narodno, naše, da, rajši naj „Lire“ ne bode in vsi delavni udje so temu pritrdili.

Kdo popiše društvenih očetov notranji gnjev, da so jim splavale vse lepe nađe po vodi? In te svoje nevolje neso mnogo prikrivali, kajti, ko se je pričelo drugo društveno leto, ni ostal niti jeden od njih podpornikom društva, da jeden, katerega je najbržje ta trpka prevara najglobokejše skelela v srce, rekel je srdito odborniku, ki ga je ob novem letu nagovoril za nadaljno podporo društvu: Moj nemški denar ni za taka taborška društva! Dà, dà, hudo jim je bilo! V svet poslali so Savla, a domov vrnil se je Pável! No „Lira“ se ni zmenila za vse to, vedno je dosledno delovala v narodnem duhu in stala odločno na čisto narodnem stališči in nič je ni moglo izriniti iz tega tira.

Da deluje vedno združeno s čitalnico in da se vrše vse čitalnične veselice z njeno pomočjo, je znano, a tudi na zvonaj pri veselicah in slavnostih narodnih društev pogostem sodeluje z uspehom. Posebno pa prijelubil se je občinstvu društva „Lire“ vsakoletni predpustni koncert.

Kakor prej priredilo je tudi včeraj v izredno lepo in okusno okrašenih čitalničnih prostorih koncert s plesnim venčkom. Prezanimiv vsopred privabil je zelo mnogo občinstva in zabava je bila v vsakem oziru krasna ter je vsakega zadovoljila.

Ne bomo govorili o pojedinih točkah obširnega vsopreda, ampak samo v obče, a priznati moramo, da so se vršile vse precizno, ubrano in z efektom osobito pa je razunela občinstvo do ognjevitiga naudušenja z doja vsoprednja pieča Nedvedova pesen: „Nazaj v planinski raj“, katero je pel mešan zbor. V tej pesni nastopila je „Lira prvič z mešanim zborom pred občinstvo ter pela ta res divni umotvor uprav očarljivo krasno, a burno priznanje občinstva ni veljalo le prelepemu petju, ampak bilo je tudi ob jednem javna, živa zahvala vrlim častitim gospem in gospicam, ki so ustopile v kolo „Liré“ pod narodno zastavo. Vidno je še včerajšnega koncerta, da „Lira“ čvrsto napreduje in da je povsem vredna, da se občinstvo za njo živo zanima. Da je tako, gre vsa čast sedanjemu odboru, v prvi vrsti pa pevovoju g. Franu Steletu. On je bil njen prvi pevovoj in njemu in njegovi narodni zavednosti in naudušenosti ima „Lira“ zahvaliti, da so se v nič razpršili vse nameni nasprotnikov; on dela zanjo z nenavadno, zares vzgledno požrtvovalnostjo in trudoljubivostjo.

Želimo „Liri“, da bi vedno tako napredovala in cvetela in da bi nikdar ne pozabila divnih besed našega ljubljence pesnika: „Slovenski pevci v Kamniku bodite národní drámniki!“ Cirilov.

Domače stvari.

— („Vertuschungssystem“), ta strašanski greh očita „Laib. Ztg.“ „Slovenskemu Narodu“ in zakaj, ker ni, kakor to praktikuje naše deželne vlade oficijalno glasilo že dlje časa brez vsacega p o v o da napadal Ljubljanskega mestnega magistrata, oziroma mestnega zastopa, temveč le gola in resnična fakta donašal o številu obolelih brez vsake pretiranosti. Vsak pameten človek je bil hvaležen „Narodu“, da ni še huje vznemirjal in vzburljal ljudstvo, kajti znano je, da ima boječih ljudij, ki iz samega strahu obolé. Le vladnemu glasilu deželne vlade kranjske to ni po volji. Smešil je naš list s plesnivim dovtipom „Beschwichigungshofratha“ in zdaj nam predbaciva „Vertuschungssystem“. Še jedenkrat vprašamo „Laib. Ztg.“, kaj smo mi zakrivilili in katere zamude nismo priznali? Nam ni znano, da bi kompetentna oblast ne bila storila svoje dolžnosti ob času sedanje epidemije, izvzemši morda jedini pregrešek, da ni prepovedala „Bauernballa.“ Menda se magistrat ni hotel zameriti nekim krogom, od katerih pa zdaj žanje hvalo za svojo kulantnost v strupenih napadih vladnega lista. Čudna prikazen! Drugod vladni listi pišejo pomirljivo, naše deželne vlade list pa se je s svojo sulico zaganja v tiste, ki hoté ohraniti ljudstvo mirodušno. No k sreči je ta sulica — le donquixotstva.

— (Osepnice) V zadnjih 24 urah za osepnici zbolelo 5 moških, 3 ženske, 8 otrok. Ozdraveli

1 moški, 2 ženski, 5 otrok. Umrli: 1 moški, 1 otrok.

— (Kranjska hranilnica) dala je 500 goldinarjev, da se razdele mej ubožne kozave in njih obitelji.

— (Slovenski bicikliški klub) priredi v ponedeljek zvečer pri „Slonu“ društven zabavni večer. Gospodje podpirajoči člani se tudi vabijo.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v svoji 2. številki nastopno vsebino: Denar. (Po J. N. Voglu poslo-Fr. Krek). — Z Božjo pomočjo. — Svečnica. Zdravko. — Poknežena grofovina tirolska in predarelska. — Pravična kazen. — Marija. Janko Zagorski. — Iz gozda domóv. — Kako Nubijani krokodile lové. — Listje in cvetje. — Nove knjige in listi. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld 60 kr. za pol leta 1 gld. 30 kr. Priporočamo najtopleje ta izvrstno uredovani in naši mladini namenjeni list.

— (Sport.) Včeraj sklenila se je zanimiva stava. Gospod, ki veliko zaupa svojih nog čilosti, stavljal je, da pojde iz Ljubljane in sicer z mitnice na Tržaški cesti, do one hiše v Postojini, v kateri je okrajno glavarstvo, v sedmih urah. Stava, to je peš-hoja iz Ljubljane v Postojino, mora se izvršiti do konca junija t. l. in se bode pogumnemu hodcu pri tej hoji pridružil še drug gospod, dva pa se bodeta za njim, ali kar je gotoveje, p r e d njim vozila.

— (Izpred sodišča.) Gosp. Wakonigg, trgovec v Litiji, ki je bil dne 16. septembra zaradi eksplozije smodnika v njegovi prodajalnici v Šmartinu obsojen na tri mesece, bil je včeraj pri deželnem sodišči Ljubljanskem oproščen. — „Slovenčev“ urednik g. Žitnik bil je, kakor smo že povedali, pred par tedni pri mestno deleg. okrajni sodniji obsojen na 10 gld.; ker ni hotel vsprejeti gospod dr. Gregorčevega popravka. Proti tej obsodbi uložil je g. urednik Žitnik priziv na deželno sodišče, katero je pa prvega sodnika obsodbo potrdilo.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je pretekli mesec 2184 strank 540.597 gld., izplačalo se je 2357 strankam 474.481 gld. 24 kr.

— (Pri Nabrežini) sprožili so včeraj v novem kamnolomu 5 min, nabasanih s 300.000 kilogrami smodnika. Razstrelba odkrnila je skalovje 210 metrov na dolgo, vsega vkupe, kakor se ceni, 120.000 kubičnih metrov.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi dné 12. februarja l. 1888 maskarado v svojih prostorih. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina: Udom 30 kr., zunanjim in upeljanim tukajšnjim neudom 60 kr. za osobo. — Nemaskovani plačajo globe 1 gld. izvzemši p. n. gardedame. Globe se ogne, če se natakne šaljivo znamenje (na pr. nos, čepico i. t. d.) in nosi do politka. Vsaka maska mora imeti na prsih pripeto ustopnico. Drugi udeleženci si jih preskrbe lahko pri ustupu. Ustopnice dobivajo se pred maskarado pri čitalniškem tajniku. — Natančnejša pojasnila se poizvedo pri odboru.

— (Nenavaden prašič.) V Medulinu blizu Pulja zaklal je te dni posestnik prašiča, ki je bil le 15 mesecev star, a 295 kilogramov težak. Meril je po dolgem 2 metra in 8 cent., visok je bil 1 meter 35 cent., okolu trebuha pa je meril 2 metra 3 cent. Žival bila je tako izredna, da se jej je vsakdo čudil, kdor jo je videl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. februarja. Jutranji listi udarjajo včerajšnje objave visoko premembo in čisto defenzivni značaj zveze, ki ima jedini namen ohraniti mir. Časopisi upajo, da se bode dosegel uspeh, ki se je z objavljenjem nameraval. Nekateri listi pa vender mislijo, da je objavljenje resno svarilo Rusiji, da na pričetem potu ne nadaljuje.

London 4. februarja. „Standard“ zmatra objavljenje za brezdvomno svarilo, carju namenjeno. Poraz bi ne porušil samo ruskih načrtov na Bospor in Francozov masčevalnih naporov, temveč bi popolnem potlačil premagane rušitelje miru.

Berolin 4. februarja. Listi naglašajo eminentno mirovni značaj objavljene zvezne pogodbe. Objavljenje mora Pariz in Peterburg pomiriti, ako se ondu res še dvojili. Ob jednem pa je svarilo za rušitelja miru, kjer koli se nahaja.

Dunaj 3. februarja. „Wiener Abendpost“ in Berolinski „Reichsanzeiger“ objavljata

v današnjih večernih listih določbe dne 7. oktobra 1879. sklenene zveze mej Avstro-Ogersko in Nemčijo. Oba vladarja sta si slovesno obljubila, da čisto defenzivni pogodbi ne bodeta nikdar dodála agresivne tendence, ko bi pa jedno teh držav napala Rusija, zavezana sta oba pogojnika, da drug drugemu pomagata z vsó vojno silo in da sklepata mir le vkupno in v soglasji. V članu tretjem se pravi mej drugim: da bi v gotovem slučaju oba vladarja zmatrala za svojo dolžnost, carja ruskega zapupno opozoriti, da bi se napad na jednega izmej njiju zmatral za napad proti obema.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v čenkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvo. založnik, na Dunaji, Tuchlauba 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom 4 (31—2)

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roberantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešeh, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—221)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gosp. dr. X.: Dotičnega članka v „Laib. Ztg.“ nismo prezrli in prezla ga menda, kakor čujemo, tudi ni odvetniška zbornica. — Gosp. Sch. na D.: Popisa res ne bomo priobčili, ker je slavnost bila ugovor v pravdi mej — bratoma.

Loterijsne srečke 1. februarja.

V Pragi: 15, 54, 66, 2, 67.

Tujci:

3. februarja:

Pri **Slonu:** Wengraf, Haus z Dunaja. — Mairz iz Inomosta. — Kaftl iz Plzna. — Schmidt iz Elberfelda. — Stofa iz Trsta.
Pri **Maliči:** Fischer iz Berlina. — Niklaš z Dunaja. — Dantel z Reke.
Pri **južnem kolodvoru:** Kaltenberger iz Beljaka. — Dolenc iz Loke. — Kozlevčar iz Št. Petra. — Lipah iz Litije.
Pri **avstrijskem cesarji:** Millautz iz Unca. — Kapsch iz Prelesja. — Lukov z Dolenskega. — Krulc iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

3. februarja: Jožef Nachtigall, postrešček, 41 let, se je za pokopališčem ustrelil. — Ana Kral, delavke hiš, 3 1/2 leta, Žitni trg št. 1, za davico. — Jakob Janša, hišnega posestnika sin, 4 leta, Kurja vas št. 16, za božjastjo.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	739.7 mm.	—10.0°C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	— 3.0°C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	739.2 mm.	—10.6°C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 7.8°, za 6.8° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4 februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.5	Špeh povojen, kgr.	— 60
Rež,	4.06	Surovo maslo,	1 —
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno	— 3
Oves,	2.44	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4.22	Goveje meso, kgr.	— 56
P. oso,	3.74	Telečje	— 52
Koruza,	5.36	Svinjsko	— 50
Kroupir,	2.67	Koštrunovo	— 32
Leča,	12	Pišanec	— 60
Grah,	13	Golob	— 24
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	— 267
Maslo,	1	Slama,	— 214
Mast	— 66	Drva trda, 4 metr.	730
Špeh frišen	— 52	„ mehka, 4	430

Dunajska borza

дне 4. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77.80	77.35
Srebrna renta	79.80	79 —
Zlata renta	108 —	107.75
5% marcna renta	92.95	92.35
Akcije narodne banke	866 —	868 —
Kreditne akcije	268.25	266 —
London	126.70	126.95
Srebro	—	—
Napol.	10.02	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.97	5.98
Nemške marke	62.15	62.27 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	166 "	"
Ogerska zlata renta 4%	"	96 "	50 "
Ogerska papirna renta 5%	"	82 "	95 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	105 "	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 "	50 "
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125 "	"	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	"	"	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 "	"	"
Kreditne srečke	100 gld.	176 "	50 "
Rudolfove srečke	10 "	19 "	75 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	99 "	25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212 "	50 "	"

Prežalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša pre-dobra, iskreno ljubljena sestra oziroma teta, gos-podičina

URŠIKA BONAČ,

danes ob polu 12. uri dopoldne po kratki in mučni bolezni v 32. letu svoje starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb bude v ponedeljek, 6. t. m. ob 3. uri popoldne iz mrtvašnice sv. Krištofa.

Nepozabljivo ranjco priporočamo v molitev in blag spomin. (89)

V Ljubljani, dne 4. februarja 1888.

Žalujoči ostali.

Tužnega srca naznanjamo, da je Bogu vse-mogočnemu dopalo, našo preljubo hčer, oziroma sestro, teto in svakinjo, gospodično

IVANO SVETEK,

dne 3. februarja ob 9. uri zvečer, po dolgi, mučni bolezni, prevideno s svetstvi za umirajoče, v 36. letu nje starosti, v boljše življenje poklicati.

Pogreb bude v nedeljo, dne 5. februarja ob polu 4. uri popoldne iz hiše št. 6 Sv. Petra cesta.

Drago ranjco priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 4. februarja 1888.

(87)

Žalujoča rodbina.

Zahvala.

Moj pokojni oče **Fran Simončič** bil je pri zavarovalnem društvu

„**THE GRESHAM**“ v Londonu za precejšnje svoto za življenje zavarovan.

Generalni zastopnik tega zavoda v Ljubljani, gospod **Guido Zeschko**, izplačal mi je zavarovano svoto z deležem dobička točno, ne da bi bil kaj utrgal.

Čutim se dolžnega, slednjemu izreči svojo najtoplejšo zahvalo in društvu „**GRESHAM**“ vsacemu najtoplejše pri-poročati.

V Sevnici, dne 2. februarja 1888.

(86)

Fran Simončič.

Geografična panorama.

Nova Schleimer-jeva hiša, Selenburgove ulice.

Danes poslednji dan

II. serije:

Italija in Sicilija.

Jutri v nedeljo in v ponedeljek

III. serija:

Francija, Algier in Tunis.

prekrasni razgledi francoskih mest in krajev iz Algiera, čudesna jama v Lourdes-i, momentni prizori morja itd. itd.

Odprto vsak dan od 3. ure popoldne do 9. ure zvečer. (75)

Ob nedeljah je tudi dopoldne odprto.

Najstarejše domače zdravilo je

„kone. cvet za ude“,

po vsod znan pod imenom (830-13)

Klosterneburški fluid za protin, Preiskan v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 gld.

Razpošilja lekar **A. HOFFMANN**, Klosterneburg. Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljkih 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar **J. Swoboda**; v Rudolfovem lekar **Ferd. Staika**.

Ročno kovačnico

z vsem orodjem

(56-3)

se dá v najem ali proda. Kovačnica je na dobrem mestu. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe novega poslopja za petrazredno ljudsko šolo v Črnomlji vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 20. februarja 1888

ob 10. uri zjutraj pred c. kr. okr. šolskim svetom v Črnomlji. Vse delo cenjeno je 25 804 gld.

Za licitacijo uložiti je treba 5% vadij, katerega mora prevzemnik ali precej ali pa pri prvem izplačilnem obroku kot kavcijo na 10% povikšati.

Postavno napravljene in pravočasno uloženi oferti se bodo tudi vsprejemali.

Stavbeni načrti, proračuni in licitacijski pogoji leže pri podpisnem c. kr. okrajnem šolskem svetu vsakteremu na ogled. (79-3)

C. kr. okrajni šolski svet v Črnomlji, dne 29. januarja 1888.

Razglas.

Mesto Rudolfovo proda iz mestnega gozda

1600 smerek.

Pismene ponudbe naj se pošljejo do 15. dne februarja 1888 na županstvo v Rudolfovem.

(66-3)

Dr. Poznik, župan.

Prodaja posestva.

V jako obljudenem in živahnem farnem in industrijskem kraju na **Kranjskem**, kjer so c. kr. oblastva, uradi, notarjat in velike tovarne, kjer promet jako cvet in se bode v kratkem še bolj razvil, poleg južne železnice, na južnoštajerski meji, proda se zaradi rodbinskih razmer takoj **arondovano posestvo**, obstoječe

iz **jednonadstropne hiše s stekleno verando, z dvorom in travniki, prostori za gostilno, (32 sob za potnike), 4 velikimi kletmi, lednico, kovačnico in raznimi magacini.**

Ponudbe naj se pošiljajo na **Fran Müller-ja „Annoncen-Bureau“ v Ljubljani.** (83)

V „**Narodni Tiskarni**“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutorvske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin knetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčéja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojím se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja religioznega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-4)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15, „zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univer-imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno pravico, ker je ni skoro bolezni, da bi te kroglice ne bile že tisočerno in čudovito pomagale. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se druga zdravila zaman rabila, so te kroglice pomagale neštivilnokrat. **Škatljica s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljki pa 1 gld. 10 kr.**

Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoj kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoj, se ne pošlje.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsumentih teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile raznih težkih bolezni. Kdor jih je le jedenkrat poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih pisem: (852-11)

Leogang,

15. maja 1883.

Velečastiti gospod! Vaše kroglice uplivalo zares čudovito, neso kakor druga proslavljena sredstva, ampak pomagajo v resnici in skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih naročil o Veliki noči, razdal sem skoro vse znancem in prijateljem ter so vsem pomagale. Celo osobam visoke starosti, ki bolehalo za raznimi boleznimi in onemoglostmi, so takoj pomagale, če jih tudi neso popolnem ozdravile, in je hočejo še dalje rabiti. Prosim torej, pošljite mi še pet zavojev. Od mene in vseh, ki so ozdraveli z Vašimi kroglicami, naj-iskrenejša naša zahvala.

Martin Deutinger.

Bega, St. György,

16. februarja 1882.

Častiti gospod! Ne morem izreči dovolj svoje najiskrenejše zahvale za Vaše kroglice, ker ozdravile so poleg božje pomoči mojo sorogico, ki je že več let bolehalo, in če jih tudi sedaj mora še včasih

rabiti, vender je že toliko zdrava, da z mladostno svežostjo lahko opravlja svoja opravila. To mojo zahvalnico porabite v blagor trpečim in hkratu prosim, pošljite mi zopet dva zavoja kroglic in 2 kosa kitajskega mila. S posebnim spoštovanjem

Alojzij Novak, nadvrtar.

Vaše blagorodje! Nadejaje se, da so vsa Vaša zdravila tako izvrstno dobra, kakor Vaš sloveči ozeblinski balzam, ki je hitro ozdravil v mojej rodbini več zastaranih ozeblinj, odločil sem se poslužiti Vaših kri čistilnih kroglic, da ozdravim že dolgoletno zlato žilo. Nikakor se ne pomišljam, priznati Vam, da je moja bolezen po štirtedenskem rabljenju popolnem bila ozdravljena in da torej mej svojimi znanci Vaše kroglice najmarljivejše priporočam. Tudi nič neomam proti temu, če te v stice porabite javno — toda brez podpisa.

Z veselo spoštovanjem

C. pl. T.

Dunaj, 20. febr. 1887.

Ozeblinski balzam **J. Pserhofer-jev**, priznan že več let kot najsigurnejše sredstvo proti vsakovrstnim ozeblinam, jako zastaranim ranam itd. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti vsakemu napejanju na vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Življenska esenca, (Praške kapljice) proti bemu prebavljenju, vsakovrstnim boleznim spodnjih telesnih organov, dobro domače sredstvo. 1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvrstno domače zdravilo proti kataru, hripavosti, krčevitemu krču itd. 1 steklenica 50 kr., 2 stekl. s frankovano pošiljati 1 gld. 50 kr.

Ameriško mazilo za protin, najboljšo sredstvo pri protinu, revmatičnih boleznih, trganji po udih, išiji, trganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljšič, W. O. Bernhard a. Steklenica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr.

Esenca za oči Romershausen a. 1 steklenica 1 gld. 50 kr., 1/2 steklenice 1 gld. 50 kr.

Prašek proti potanju nog 1 škat. 50 kr., s p. poš. 75 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhofer-ja**, že več let priznana kot najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, priznana od zdravnikov. Elegančno opravljena velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž **prof. Stuedel-ja**, pri ranah, ki prihajajo od udarca ali snuljeja, hudih ulesih vsake vrste, pri vseh perijodično se odpirajočih ulesih na nogah, pri ranah na prstih, unetih prstih in enakih boleznih se je večkrat skazal kot dobro sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto poš. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**. Dobro domače zdravilo proti vsem nasledkom slabe prebavljivosti, kakor glavobolju, omotici, krčv v želodci, zgagi, zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld.

Francosko žganje. 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih časnikih objavljene tu- in inozemske farmaceutične specialitete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in ceno preskrbe. — **Posiljate po pošti** se hitro izvrše proti predpošiljati svote ali povzetju.

Postnina je veliko nižja, če se prej pošlje denar, (najbolje po poštni nakaznici), kakor pri povzetjih. Največ imenovanih specialitet ima tudi v Ljubljani lekarna gospoda **G. PICCOLI-ja**.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroka te bolezni, ki nas nemadoma napade. Mnogi ljudje hrče včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v trebuh; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek poseben slez se jim nabira na zobeh, slasti nemajo do jedij, v želodci leži jim neka teža, v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj; sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrvski. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrtili, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamašijo, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladek, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teske onemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznijo v jedrej ali drugej obliki. Šhakerjev izvleček pa spravi urenje jedij na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šhakerjev izvleček. Spričevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osobe, ki boleha za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šhakerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje krotke mrzlice in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatrdlo žolčnico. Kdor jih je edenkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Šhakerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (854-5)

Lastnik „Šhakerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromeržu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča (15-5)

J. Föderl-ova sladčičarna pekarija
v Lingovih ulicah v Ljubljani.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SOHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-59)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SOHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Štajersko vino

lastnega pridelka

dr. Jos. Waldherr-ja.

Kovačansko vino

(Schmitsberger) (51-4)

v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 „
1/4 „	18 „
Za vrnene steklenice se povrne:	
Za 1 liter	8 kr.
„ 1/2 litra	6 „
„ 1/4 „	5 „

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorju Schiffer-ju, Ivanu Luckmann-u, J. Buzvolini-ju, v Nemških ulicah št. 4.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice
Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnaročni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Avstralijo itd. itd. (104-39)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
Iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesionovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik **Ganz-a & Co.** v Budimpešti, preskrbljuje dobroznane **trdolate valjarnike** (Hartguss Walzenstühle), **cilindre, škrbce** (Aufzüge), vse **aparate, transmisijske in priprave za mline**. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: **Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa**. Preskrbuje hitro idočo **parne stroje in varnostne parne kotle**.

Tudi napravlja **plinovce motorje**. Zastopstvo **Langen-a & Wolf-a** na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaraje pri kurilu. (836-13)

Naznanjam slavnemu občinstvu, da izdelujem v svoji strojarji vsakovrstno

usnje, zlasti podplate,

ki se morejo k najboljšim prištevat. Lahko zagotavljam, da vsacemu postrežem s tako dobrim blagom in nizko ceno, da bode popolnem zadovoljen.

Da je res, kar trdim, sklicujem se lahko na mnogobrojne svoje naročnike, katerim že 18 let prodajam blago in so z njim popolnem zadovoljni.

Gjuro Ružić na Reki.

(85-1)

!!Noben cilindar več ne bode počil!!

izvrstna svetiloba. Privatovanje petroleja.

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN
(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

P. KAJZEL-a,
trgovina s steklom, (451-9)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva.

Filijala za Ogersko: št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva frank. 94,408.165-62

Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1886 18,558.201-15

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot 177,916.462-50

V slednji dvanajstmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za 61,584.975-—

novih ponadb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot 1 452,748.304-58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (407-9)

Takoj delujoče. Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takej povrnem, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah, izpalih in osivelih lasih**. Uspeh po večkratnem močnem utrenju zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Pracmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofoletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase - cena 85 kr.

Ni sleparija! (251-16)

J. & S. Kessler v Brnu,
Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,
razpošilja po poštnem povzetju naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje proti vsakej drugi konkurenci.
(715-16)
Uzorec zastoj in franko. - Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce, Klatovske, bele ali barvane, lu. gld. 1.80, Ila. gld. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — komplet, gld. 2.30.	Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 gld. 2, 3 kom. 1/4 gld. 1.
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 komadi gld. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dva posteljni pregrinjali iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I. gld. 2.50, II. gld. 1.80.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, gld. 3.—.	Otirače, platu. damast, 6 kom. z resami gl. 1.80, z okrajki gl. 1.20.
Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.	RJUHE, brez šiva, 2 metra dolge, gld. 1.50, — slunajaca, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, Ila. 90 kr.	Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20.
Kape iz pliša za moške in dečke, 6 komadov gld. 1.50.	Konjske šabrake, težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene gld. 2.50, Ila. rujave gld. 1.50.	ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gl. 5.50, Ila. gl. 4.50.
Popotni plajdi, 3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, gld. 4.50.	KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 6.—, Ila. gld. 5.20.	OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.
Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.	Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 7.50, Ila. gld. 5.50.	Prostejevski barhant, 1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč gl. 6, moder ali rujav gl. 5.